

Muutettu ehdotus neuvoston direktiiviksi rajat ylittävän palvelujen tarjoamisen vapauden laajentamisesta koskemaan yhteisöön sijoittautuneita kolmansien maiden kansalaisia ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/12)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2000) 271 lopull. — 1999/0013(CNS)

(Komission esittämä 8 päivänä toukokuuta 2000 EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan nojalla)

⁽¹⁾ EYVL C 67, 10.3.1999, s. 17.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

Ei muutoksia

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 59 artiklan toisen kohdan,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 49 artiklan toisen kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

Ei muutoksia

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo, että

(1) Perustamissopimuksen 3 artiklan c alakohdan nojalla palvelujen vapaan liikkuvuuden esteiden poistaminen jäsenvaltioiden väliltä on yksi yhteisön tavoitteista; palvelujen vapaa liikkuvuus voidaan ulottaa koskemaan itsenäisiä ammatinharjoittajia, jotka eivät ole unionin vaan jonkin kolmannen maan kansalaisia ja jotka ovat laillisesti sijoittautuneet yhteisöön.

(1) Perustamissopimuksen 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla palvelujen vapaan liikkuvuuden esteiden poistaminen jäsenvaltioiden väliltä on yksi yhteisön tavoitteista; palvelujen vapaa liikkuvuus voidaan ulottaa koskemaan itsenäisiä ammatinharjoittajia, jotka eivät ole unionin vaan jonkin kolmannen maan kansalaisia ja jotka ovat laillisesti sijoittautuneet yhteisöön.

(2) Tästä laajentamisesta on perustamissopimuksessa ollut määräys jo yli neljänkymmenen vuoden ajan; ei ole perusteltua, että kolmannen maan kansalainen, jonka toiminnalla on todellinen ja jatkuva yhteys jäsenvaltion talouteen, ei voi hyötyä palvelujen vapaasta liikkuvuudesta kuin perustamalla yhtiön EY:n perustamissopimuksen 58 artiklassa tarkoitettulla tavalla, ja että itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivat kolmansien maiden kansalaiset eivät luonnollisina henkilöinä voi tästä hyötyä.

(2) Tästä laajentamisesta on perustamissopimuksessa ollut määräys jo yli neljänkymmenen vuoden ajan; ei ole perusteltua, että kolmannen maan kansalainen, jonka toiminnalla on todellinen ja jatkuva yhteys jäsenvaltion talouteen, ei voi hyötyä palvelujen vapaasta liikkuvuudesta kuin perustamalla yhtiön EY:n perustamissopimuksen 48 artiklassa tarkoitettulla tavalla, ja että itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivat kolmansien maiden kansalaiset eivät luonnollisina henkilöinä voi tästä hyötyä.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 3.2.2000 (ei ole vielä ilmestynyt Virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL C 209, 22.7.1999, s. 5.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

(3) Kolmansien maiden kansalaisia voidaan palkattuina työntekijöinä lähettää, kun taas itsenäisillä ammatinharjoittajilla, joiden toiminta tuo lisäarvoa jäsenvaltion talouteen, ei ole mahdollisuutta harjoittaa rajat ylittävää toimintaa koko sisämarkkinoiden alueella; palvelujen tarjoamisen vapauden laajentaminen koskemaan itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivia kolmannen maan kansalaisia ei vaikuta sellaisten kansallisten säännösten soveltamiseen, joilla säädetään tietynlaisesta, palkattujen työntekijöiden sosiaalista suojelua vastaavasta järjestelystä tällaisten henkilöiden osalta.

(4) Näin ollen on tarkoituksenmukaista säätää tällaisesta laajentamisesta ajankohtana, jolloin yhteisö Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä .../.../EY⁽¹⁾ selventää kolmansien maiden kansalaisten palkattuina työntekijöinä lähettämisen ehtoja palvelujen tarjoamisen puitteissa; ottaen huomioon perustamissopimuksen 61 artiklan 1 kohdan tämän direktiivin henkilöllinen soveltamisala voi ulottua liikenteen alalla toimiviin palvelujen tarjoajiin ainoastaan erityisen, perustamissopimuksen yhteistä liikennepoliittikkaa koskevan säädöksen perusteella.

(5) Itsenäisenä ammatinharjoittajana toimivalla kolmannen maan kansalaisella ei ole oikeutta sijoittautua jäsenvaltioon, jossa hän tarjoaa palvelujaan; tämä direktiivi ei toisaalta vaikuta yhteisön tasolla, kansallisella tasolla tai kansainvälisten sopimusten nojalla jo tunnustettuihin oikeuksiin, mukaan lukien oikeudet, jotka taataan ihmisoikeuksien suojaamista koskevassa eurooppalaisessa yleissopimuksessa perhe-elämän loukkaamattomuuden osalta.

(6) Palvelujen tarjonnan tilapäisyyttä ei pidä arvioida yksinomaan tarjonnan keston perusteella, vaan myös sen määrän, jaksottaisuuden ja jatkuvuuden perusteella; tämä ei sulje pois palvelujen tarjoajan mahdollisuutta hankkia itselleen tietty infrastruktuuri, sikäli kuin se on tarpeellinen palvelun tarjoamista varten.

Ei muutoksia

(4) Näin ollen on tarkoituksenmukaista säätää tällaisesta laajentamisesta ajankohtana, jolloin yhteisö Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä .../.../EY⁽¹⁾ selventää kolmansien maiden kansalaisten palkattuina työntekijöinä lähettämisen ehtoja palvelujen tarjoamisen puitteissa; ottaen huomioon perustamissopimuksen 51 artiklan 1 kohdan tämän direktiivin henkilöllinen soveltamisala voi ulottua liikenteen alalla toimiviin palvelujen tarjoajiin ainoastaan erityisen, perustamissopimuksen yhteistä liikennepoliittikkaa koskevan säädöksen perusteella.

Ei muutoksia

(5 a) Itsenäisenä ammatinharjoittajana toimiva kolmannen maan kansalainen voi hyötyä palvelujen tarjoamisen vapaudesta vain, jos hänen pääasiallinen toimipaikkansa säilyy jäsenvaltiossa ja jos hänellä on siellä luvallinen asuinpaikka vähintään kahden kuukauden ajan; jos kolmannen maan kansalaisen asemasta itsenäisenä ammatinharjoittajana on epäilyksiä, häneltä vaaditaan direktiivin edunsaajana selvitys.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

(7) Palvelujen tarjoamisen vapauden välittömänä seurauksena on oikeus tulla sen jäsenvaltion alueelle, jossa palveluja tarjotaan, ja oleskella siellä; sellaisten yhdenmukaisten kansallisten asiakirjojen puuttuessa, jotka kattaisivat siirtymiseen liittyvät näkökohdat, asiakirja nimeltään palvelujen tarjoamisen EY-kortti on rajat ylittävää palvelujen tarjoamista helpottava väline tavanomaiseen toimintaan liittyvää todellista ja mahdollista siirtymistä varten; palvelujen tarjoajasta riippuu, päättääkö hän pyytää palvelujen tarjoamisen EY-kortin myöntämistä; tämä direktiivi ei liioin vaikuta yhteisön ja jäsenvaltioiden velvoitteisiin palvelukaupan yleissopimuksen ⁽¹⁾ (GATS) puitteissa; palvelujen tarjoamisen EY-korttiin voivat sisältyä ainoastaan tiedot, jotka ovat yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ⁽²⁾ mukaisesti välttämättömiä.

(8) Jäsenvaltion, joka myöntää palvelujen tarjoamisen EY-kortin, on otettava huomioon yleiseen järjestykseen liittyvät näkökohdat, joilla pyritään torjumaan laitonta maahanmuuttoa, osoittaessaan tilanteen säännönmukaisuuden siinä jäsenvaltiossa, johon palvelujen tarjoaja on sijoittautunut; tällä asiakirjalla on varmistettava, että itsenäinen ammatinharjoittaja harjoittaa pääasiallista toimintaansa jäsenvaltiossa, johon hän on sijoittautunut; mainittu asiakirja on näin ollen turvattava väärentämisen estämiseksi; näin ollen maahantuloviisumin vaatiminen ei ole enää tarpeellista.

(9) Palvelujen tarjoamisen EY-kortin, jonka on myöntänyt se jäsenvaltio, johon itsenäinen ammatinharjoittaja on sijoittautunut, on annettava näin tarvittavat takeet siten, että kaikki muut jäsenvaltiot, joissa palveluja tarjotaan, sallivat henkilön maahantulon ja siellä oleskelun yhden tai useamman palvelun tarjoamista varten, toisin sanoen oleskelun palvelun tarjoamisen aikana ja palvelua suoritettaessa; näihin takeisiin sisältyy velvoite siitä, että siirtymistä ei katsota oleskelun ja alunperin sallitun itsenäisen ammatinharjoittamisen keskeytykseksi, ja erityisesti, että asianomaisen henkilön sallitaan palata takaisin kaikissa olosuhteissa; näin ollen jäsenvaltio, jossa palveluja tarjotaan, ei saa enää asettaa omia vaatimuksiaan maahan pääsyn, siellä oleskelun ja itsenäisen ammatinharjoittamisen oikeuden osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 336, 23.12.1994, s. 190.

⁽²⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- (10) Jokaisen jäsenvaltion on voitava asettaa velvoite ilmoittaa ennen asianomaisen palvelujen tarjoajan maahantuloa tämän maassaolosta sekä palvelusta tai palveluista, joita varten hän maahan siirtyy; ennakkoilmoitusvelvoite mahdollistaa sen, että jäsenvaltio voi tietyssä tapauksessa toteuttaa tarvittavat toimenpiteet yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen liittyvistä syistä tässä direktiivissä säädetyissä rajoissa; jokaisen jäsenvaltion, jossa palveluja tarjotaan, on voitava myös määrätä velvoite siitä, että itsenäisen ammatinharjoittajan on maahantulonsa jälkeen saatava tilapäinen oleskelulupa, kun palvelujen tarjoaminen, jota varten hän on maahan siirtynyt, kestää yli kuusi kuukautta kahdentoista kuukauden jakson aikana; oleskeluluvan voimassaoloaika voidaan rajoittaa palvelujen tarjoamisen EY-kortin voimassaolon keston sillä perusteella, että asianomainen jäsenvaltio voi myöntää oleskeluluvan sen omien kansallisten säännösten mukaisesti sellaiselle oleskelulle, jonka kesto ylittää kaksitoista kuukautta.
- (11) Laajentamisen vaikutusten varmistamiseksi palvelujen tarjoajien ominaisuudessa toimivia kolmansien maiden kansalaisia ja unionin kansalaisia on kohdeltava yhdenvertaisesti yhteisössä hankittujen tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen tunnustamisen osalta; yhdenvertainen kohtelu on voitava rajoittaa palvelujen tarjoamiseen; tähän eivät kuulu kolmannessa maassa saadut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka on pelkästään tunnustettu jossakin jäsenvaltiossa.
- (12) Jäsenvaltiot eivät saa kohdella yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneita itsenäisiä ammatinharjoittajia suosivammin kuin sellaisia, jotka ovat sijoittautuneet yhteisöön; jäsenvaltiot saavat poiketa tästä direktiivistä yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen liittyvistä syistä; tämän poikkeuksen rajojen on määrädyttävä asianomaisten, palvelujen tarjoajina toimivien kolmansien maiden kansalaisten suhteen ulkomaalaisten liikkumista ja oleskelua koskevien, yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen perustuvien erityistoimenpiteiden yhteensovittamisesta 25 päivänä helmikuuta 1964 annetussa neuvoston direktiivissä 64/221/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 75/35/ETY ⁽²⁾ määritellyn yhteensovittamisen perusteella.

⁽¹⁾ EYVL 56, 4.4.1964, s. 850.

⁽²⁾ EYVL L 14, 20.1.1975, s. 14.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

(13) On ehdottoman välttämätöntä varmistaa tiivis yhteistyö jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä; on hyödyllistä, että jäsenvaltioiden viranomaiset ottavat käyttöön yhtenäisen palvelujen tarjoamisen EY-kortin kaavan; tästä palvelujen tarjoamisen EY-kortin kaavasta ja sitä koskevista muista yksityiskohtaisista säännöistä päättäminen olisi annettava komission tehtäväksi yhtenäisestä viisumin kaavasta 29 päivänä toukokuuta 1995 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) 1683/95⁽¹⁾ säädetyn menettelyn mukaisesti.

(14) Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan määrittellä, keille kolmansien maiden kansalaisille myönnetään pääsy yhteisön alueelle itsenäistä ammatinharjoittamista varten, millä edellytyksillä oleskelua on pidennettävä sekä mikä ammattitoiminta valtiossa on säänneltyä.

(15) Perustamissopimuksen 3 b artiklan 3 alakohdassa esitetyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tämä direktiivi rajoittuu vain palvelujen vapaan liikkuvuuden tavoitteen saavuttamiseksi tarpeelliseen; se sallii jäsenvaltioiden suorittaa valvontamenettelyjä sen toteamiseksi, tarjoaako kolmannen maan kansalainen rajat ylittävää palvelua tilapäisesti vai harjoittaako hän pysyvästi itsenäistä ammattia muun kuin sen jäsenvaltion alueella, missä hänen pääasiallinen toimipaikkansa on; direktiivi rajoittuu enintään kaksitoista kuukautta kestävään palvelujen tarjontaa varten tapahtuvaan siirtymiseen toiseen jäsenvaltioon, sekä yhteisössä saatujen tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen tunnustamiseen.

(16) Tämän direktiivin täytäntöönpanoa varten jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaisten seuraamusten järjestelmästä.

(17) Viimeistään neljän vuoden kuluttua siitä päivästä, jolloin tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, komission on tutkittava tämän direktiivin soveltamista ja ehdotettava tarvittaessa tarpeelliset muutokset,

(13a) Koska tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ 2 artiklassa tarkoitettuja laajakantoisia toimenpiteitä, toimenpiteistä olisi päätettävä mainitun päätöksen 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä noudattaen.

Ei muutoksia

(15) Perustamissopimuksen 5 artiklan 3 alakohdassa esitetyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tämä direktiivi rajoittuu vain palvelujen vapaan liikkuvuuden tavoitteen saavuttamiseksi tarpeelliseen; se sallii jäsenvaltioiden suorittaa valvontamenettelyjä sen toteamiseksi, tarjoaako kolmannen maan kansalainen rajat ylittävää palvelua tilapäisesti vai harjoittaako hän pysyvästi itsenäistä ammattia muun kuin sen jäsenvaltion alueella, missä hänen pääasiallinen toimipaikkansa on; direktiivi rajoittuu enintään kaksitoista kuukautta kestävään palvelujen tarjontaa varten tapahtuvaan siirtymiseen toiseen jäsenvaltioon, sekä yhteisössä saatujen tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen tunnustamiseen.

Ei muutoksia

⁽¹⁾ EYVL L 164, 14.7.1995, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että yhteisöön sijoittautuneet kolmannen maan kansalaiset voivat hyödyntää tämän direktiivin säännöksiä palvelujen tarjoamisen vapaudesta.

2. Tämä direktiivi ei koske kolmannen maan kansalaisia, kun nämä ovat rajat ylittävien palvelujen vastaanottajia, eikä palvelujen tarjoamista liikenteen alalla.

3. Tässä direktiivissä tarkoitetaan palvelujen tarjoajalla kaikkia kolmannen maan kansalaisuutta olevia luonnollisia henkilöitä, jotka siinä jäsenvaltiossa, johon ovat sijoittautuneet,

a) ovat laillisesti perustaneet pääasiallisen toimipaikkansa, josta käsin heillä itsenäisinä ammatinharjoittajina on ollut todellinen ja jatkuva yhteys tämän jäsenvaltion talouteen vähintään kahdentoista kuukauden ajan.

a) ovat laillisesti perustaneet pääasiallisen toimipaikkansa, josta käsin heillä itsenäisinä ammatinharjoittajina on ollut todellinen ja jatkuva yhteys tämän jäsenvaltion talouteen

Todellisella ja jatkuvalla yhteydellä tarkoitetaan palvelujen tarjoamista vähintään viimeksi kuluneiden kahdentoista kuukauden ajan vähintään kahdelta kyseisessä valtiossa toimivalta palvelujen saajalta saatua korvausta vastaan.

b) asuvat kyseisessä jäsenvaltiossa, sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, vähintään kahdentoista kuukauden ajan, lukuunottamatta henkilöitä, joilla on ainoastaan sellaiset asiakirjat, joiden mukaan heidän oleskelunsa jäsenvaltion alueella on sallittu heidän karkottamiseensa asti.

c) eivät lisäksi tee palkkatyötä.

Ei muutoksia

2 artikla

1. Sen jäsenvaltion, johon palvelujen tarjoaja on sijoittautunut, on hakemuksesta myönnettävä tarjoajalle palvelujen tarjoajan EY-kortti, jos tämä haluaa normaalin toimintansa puitteissa palvelujen tarjoajana siirtyä yhteen tai useampaan toiseen jäsenvaltioon ja oleskella niissä.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti on todettava, että

Palvelujen tarjoaja kuuluu jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään, joka kattaa vakuutuksen sairauden ja työtaturman varalta tai, jollei tarjoaja kuulu tällaiseen järjestelmään, hänet on vakuutettu sairauden ja työtaturman varalta hänen ollessaan siirtyneenä yhteen tai useampaan jäsenvaltioon.

1. Sen jäsenvaltion, johon palvelujen tarjoaja on sijoittautunut, on hakemuksesta myönnettävä tarjoajalle palvelujen tarjoajan EY-kortti, jos tämä haluaa normaalin toimintansa puitteissa palvelujen tarjoajana siirtyä yhteen, useampaan tai kaikkiin muihin jäsenvaltioihin ja oleskella niissä.

1 a. Kortti voidaan myöntää vain, jos kyseinen palvelun tarjoaja voi todistaa, että

a) hän täyttää 1 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

2. Palvelujen tarjoamisen EY-kortti myönnetään ajaksi, olematta velvollinen poistumaan sen alueelta oleskeluoikeuteen liittyvistä syistä kahtatoista kuukautta.

Se voidaan uusida vain, mikäli säädettyä kestoja koskevat myöntämisen edellytykset täyttyvät uudelleen.

3. Palvelujen tarjoamisen EY-kortti on erillinen asiakirja, jonka haltija on palvelujen tarjoaja, ja jossa on oltava seuraavat maininnat:

a) palvelujen tarjoajan tiedot

b) voimassaoloaika

c) kortin myöntämisestä vastaava jäsenvaltion viranomainen

Tietoja koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, myönnettävän asiakirjan yhdenmukaisesta kaavasta ja asiakirjan väärentämisen estävistä teknisistä yksityiskohdista säädetään toimeenpanoasetuksella asetuksen (EY) N:o 1685/95 6 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

b) ollessaan siirtyneenä yhteen tai useaan jäsenvaltioon hänet on vakuutettu sairauden ja työtapaturman varalta sen jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmässä, johon kyseinen palvelujen tarjoaja on asettautunut, tai yksityisessä vakuutusjärjestelmässä.

2. Palvelujen tarjoamisen EY-kortti myönnetään ajaksi, jona kyseisellä palvelujen tarjoajalla on asuinpaikka jäsenvaltiossa, johon hän on sijoittautunut olematta velvollinen poistumaan sen alueelta oleskeluoikeuteen liittyvistä syistä, ja jonka aikana hän jatkaa palvelujen tarjoamista kyseisessä jäsenvaltiossa palvelujen saajilta saamaansa korvausta vastaan, lukuunottamatta henkilöitä, joilla on ainoastaan sellaiset asiakirjat, joiden mukaan heidän oleskelunsa jäsenvaltion alueella on sallittu heidän karkottamiseensa asti. Voimassaoloaika ei saa missään tapauksessa ylittää kahtatoista kuukautta.

2a. Palvelujen tarjoamisen EY-kortti voidaan uusida vain, mikäli 1, 1 a ja 2 kohdassa säädetty myöntämisen edellytykset täyttyvät uudelleen.

2b. Palvelujen tarjoamisen EY-kortin voimassaolo päättyy, jos 1, 1 a ja 2 kohdassa säädetystä edellytyksestä yksi ei enää täyty kortin myöntämisen jälkeen ilmaantuneista syistä.

3. Palvelujen tarjoamisen EY-kortti on erillinen asiakirja, jonka haltija on palvelujen tarjoaja. Jos kortti ei enää ole voimassa, jäsenvaltion, johon kyseinen palvelujen tarjoaja on sijoittautunut, on vaadittava tätä palauttamaan välittömästi kortti kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Kortissa on oltava seuraavat maininnat:

a) palvelujen tarjoajan tiedot, myös hänen tarjoamiensa palvelujen toimiala jäsenvaltiossa, johon hän on sijoittautunut

Ei muutoksia

d) jäsenvaltio tai jäsenvaltiot, joissa kortti on voimassa.

Tietoja koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, myönnettävän asiakirjan yhdenmukaisesta kaavasta ja asiakirjan väärentämisen estävistä teknisistä yksityiskohdista säädetään 5 a artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

4. Palvelujen tarjoamisen EY-kortin myöntänyt jäsenvaltio ei saa katsoa palvelujen tarjoamisen tarkoituksessa tapahtunutta siirtymistä toiseen jäsenvaltioon palvelujen tarjoajan oleskelun tai itsenäisen ammatinharjoittamisen keskeytykseksi alueellaan.

Ei muutoksia

Myöntävä jäsenvaltio ei saa kieltää palvelujen tarjoajan pääsyä takaisin maahan kansallisen lainsäädännön nojalla riippumatta siitä, mitkä olisivat kieltämisen perusteet.

3 artikla

1. Kaikki jäsenvaltiot, joissa palveluja tarjotaan, sallivat itsenäisen ammatinharjoittajan tulon alueelleen ja oleskelun siellä näiden tapahtuessa yhtä tai useampaa palvelujen tarjoamista varten, mikäli tämän hallussa on palvelujen tarjoamisen EY-kortti sekä palvelujen tarjoamisen ajan voimassa oleva henkilöllisyystodistus tai passi

1. Kaikki jäsenvaltiot, joissa palveluja tarjotaan, sallivat itsenäisen ammatinharjoittajan tulon alueelleen ja oleskelun siellä näiden tapahtuessa yhtä tai useampaa palvelujen tarjoamista varten, mikäli tämän hallussa on palvelujen tarjoamisen EY-kortti sekä palvelujen tarjoamisen ajan voimassa oleva henkilöllisyystodistus tai passi sekä palvelujen saajan antama vahvistus, jossa kyseinen palvelujen tarjoaja velvoitetaan tarjoamaan tietty palvelu ja joka sisältää tämän todennäköisen oleskeluajan.

2. Jäsenvaltio, jossa palvelujen tuottaminen tapahtuu, ei saa määrätä palvelujen tarjoajalle

Ei muutoksia

a) maahantulo- tai maastapoistumisviisumia

b) oleskelulupaa tai vastaavaa asiakirjaa lukuun ottamatta 3 kohdassa tarkoitettua

c) lupaa palvelujen tarjoamista varten, kuten työlupaa, ulkomaalaisen kauppiaan henkilökorttia tai ammattikorttia

d) mitään a, b ja c kohdassa mainittujen kaltaista velvoitetta.

3. Kaikki jäsenvaltiot, joissa palveluja tarjotaan, voivat määrätä, että palvelujen tarjoajan on ennen alueelle tuloaan ilmoitettava maassa olostaan, oleskelunsa suunnitellusta kestosta sekä palvelujen tarjoamisesta tai tarjoamisista, joita varten hän maahan siirtyy. Jos kyseessä olevan tai olevien palvelujen tarjoamisen tai tarjoamisten kokonaiskesto on enemmän kuin kuusi kuukautta kahdentoista kuukauden pituisen jakson aikana, jäsenvaltio myöntää maahan tulon jälkeen tilapäisen oleskeluluvan, jolla oleskelun salliminen vahvistetaan.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

4. Helpottaakseen palvelujen tarjontaa kaikki jäsenvaltiot, joissa palveluja tarjotaan, takaavat yhdenvertaisen kohtelun palvelujen tarjoajien ominaisuudessa toimivien kolmansien maiden kansalaisten ja unionin kansalaisten välillä sen osalta, mitä tulee sellaisten tutkintotodistusten, todistusten ja muiden kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen tunnustamiseen, jotka asianomainen palvelujen tarjoaja on saanut yhteisössä sisällä tarkoitukseen harjoittaa kyseessä olevaa toimintaa, ja jotka on myöntänyt jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen. Jäsenvaltio varmistaa, että työnantajan ominaisuudessa toimivalla palvelujen tarjoajalla on käytettävissään kansallisen oikeuden mukainen valitusoikeus sellaisten päätösten osalta, jotka eivät ole tämän yhdenvertaisen kohtelun mukaisia.

4 artikla

1. Jäsenvaltiot eivät kohtele yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneita itsenäisiä ammatinharjoittajia suosivammin kuin sellaisia, jotka ovat sijoittautuneet yhteisöön.

2. Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä direktiivistä vain yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen liittyvistä syistä; tällöin noudatetaan direktiiviä 64/221/ETY soveltuvin osin.

5 artikla

1. Jäsenvaltiot määrittelevät ne toimivaltaiset viranomaiset, jotka myöntävät palvelujen tarjoamisen EY-kortin sekä tilapäisen oleskeluluvan ja jotka ottavat vastaan 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot. He ilmoittavat ne komissiolle ja muille jäsenvaltioille. He ryhtyvät tarvittaviin toimenpiteisiin yksinkertaistaakseen niin paljon kuin mahdollista sellaisia muodollisuuksia, määräaikoja ja menettelyjä, jotka liittyvät mainittujen asiakirjojen saantiin, ja nämä myönnetään maksutta tai sellaista summaa vastaan, joka ei ole suurempi kuin kansalaisille myönnettävistä henkilötodistuksista perittävät maksut ja verot.

2. Jäsenvaltiot säätävät yhteistyöstä niiden viranomaisten kesken, jotka kansallisen lainsäädännön mukaan ovat toimivaltaisia niiden kysymysten osalta, jotka liittyvät tämän direktiivin täytäntöönpanoon.

Tähän yhteistyöhön kuuluu erityisesti vastaaminen kaikkiin perusteltuihin tiedonsaantipyyntöihin. Tietoja annetaan maksutta ja mahdollisimman nopeasti.

5a artikla

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) 1683/95 6 artiklalla perustettu komitea.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

6 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamusjärjestelmästä, jota sovelletaan, jos tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä kansallisia säännöksiä rikotaan, sekä toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, suhteutettuja ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava nämä toimenpiteet tiedoksi komissiolle viimeistään 8 artiklassa säädettynä määräaikana ja myös annettava tiedoksi kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset mahdollisimman pian.

7 artikla

Viimeistään neljän vuoden kuluttua 8 artiklassa vahvistetusta määräajasta komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa ja tekee tarvittaessa ehdotukset tarpeellisista muutoksista.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2002 annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

9 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

10 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä ja otetaan huomioon mainitun päätöksen 7 artiklan 3 kohta.

3. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika on kolme kuukautta.

Ei muutoksia